

Ericsson
LM

T-bladet

TVpc

22. 12. 1964

TRANSMISSIONSDIVISIONEN

Årg. 8 Nr

INFÖR 1965

Under år 1964 har vår verksamhet utvidgats ytterligare, både på konstruktions- och försäljningssidan.

Konstruktionen av bärfrekvensterminaler i transportabelt utförande har slutförts. Utrustningarna är utförda i samma byggsätt som våra normala fasta stationer men har i olika avseenden modifierats för montage i fordon. Nya typer av moduleringsutrustningar för bildsignaler har konstruerats. Vidare har ett nytt dataöverföringssystem för överföring av datasignalerna i parallellform utvecklats och framtagits i prototyputförande.

Vårt nya transistoriserade bärfrekvenssystem för kraftledningar har under året överlämnats för provdrift hos Vattenfallsstyrelsen. Vi har levererat systemledningsutrustning för vårt nya 300-kanalsystem för klenkoaxialkablar till Televerket.

Årets orderingång har blivit större än vad vi väntade oss. Från Televerket har vi bl. a. fått en beställning på 140 stycken 60-grupper - den värdemässigt största order vi hittills fått från Televerket. Från Egypten har vi fått en stor beställning på bärfrekvensterminaler för koaxialnätet mellan Cairo och ett antal stationer i Nildeltat. Portugal har beställt terminaler och systemledning för koaxialkabeln Lissabon - Porto. Även det en mycket stor beställning. Mexico har givit oss omfattande beställningar av bärfrekvensterminaler för sitt radiolänknät både för nya stationer och för utökning av redan befintliga. Försäljningen av pupinutrustningar har ökat - inte bara till vår största kund, svenska Televerket, utan även till utlandet, där vi bl. a. fått Danmark, Mexico och Saudi-Arabien som nya kunder.

Verkstädernas leveranser har ökat kraftigt under året, och faktureringen blir därmed större än under föregående år. Genom att Transmissionsverkstaden tidigare blivit tvungen att övertaga tillverkningen av en hel del materiel i gammalt byggsätt, vilken ursprungligen avsetts för tillverkning på annat håll, har dess resurser ansträngts hårt. En del leveransförseningar har inte kunnat undvikas, men de har begränsats främst genom goda insatser på tillverkningsidan.

Genom vår stadiga expansion blir givetvis våra resurser ansträngda på alla håll: inom konstruktion, försäljning, planering, tillverkning och installation. Det är absolut nödvändigt att kostnaderna för denna vår expanderande verksamhet inte samtidigt ökar alltför mycket. Vi måste alla sträva efter rationella arbetsformer som medger att vi smidigt och med riktigt avvägd arbetsinsats alltid kan hålla rätt kvalitet, rätt pris och rätt leveranstid.

Till Er alla och Era familjer: EN GOD JUL, TACK FÖR 1964 och ETT GOTT NYTT ÅR!

Sten Engström

NÅGRA MINNEN FRÅN T-DIVISIONENS BARNDOM

Vet Du, att det nu har gått 40 år sedan de första bärfrekvenssystemen konstruerades på T?

År 1925 levererade nämligen Svenska Radioaktiebolaget två enkanalsutrustningar, de första i Sverige, till Televerket för drift på blankledningarna Stockholm - Umeå och Örebro - Krylbo.

Varje terminal innehöll två breda stativ med höjd från golv till tak. Byggsättet var mycket olikt det vi har idag, utrymmesbesparing var inte behövlig eller ifrågasatt. Bägge utrustningarna var ensidobandssystem. Signalering gjordes med bärfrekvensen.

Dr Vos, Svenska Radiobolagets dåvarande tekniske chef, var konstruktör till denna apparatur och han hade som medhjälpare Joel Frenning, numera disponent för LME:s pupin-spoleföretag HU.

Officiellt startades T den 1 januari 1928 på Svenska Radioaktiebolaget under namnet Telefontekniska Avdelningen (TT) med till en början ett fåtal anställda. Förutom chefen dr Vos och Frenning fanns där redan Håkan Sterky, nu generaldirektör för Telestyrelsen, Helge Karlberg, sedermera i Mexikanska Telefonbolaget samt Hjalmar Thorell, som förblev SRA trogen även i framtiden, alltså inalles fem man. Nuvarande fru Kerstin Westling var avdelningens sekreterare.

Svenska Radiobolaget, som grundades 1919 av svenska företag med intresse för radioteknisk utveckling, hade 1928 en väl etablerad ställning som Sveriges största företag i radiobranchen. LM Ericsson hade år 1927 förvärvat aktiemajoriteten i SRA och var givetvis intresserad av att den begynnande transmissionsverksamheten skulle få fastare former och goda möjligheter att fortsätta. En av de drivande krafterna härför var ordföranden i Radiobolagets styrelse Henning Pleijel, professor i teoretisk elektroteknik vid Tekniska Högskolan.

Telefontekniska Avdelningen expanderade rätt hastigt under 1928 och följande år. När Sven Herlitz och undertecknad anställdes där under sommaren 1928 som nybakade ingenjörer, hade personalstyrkan på utvecklingsidan vuxit till 8 å 10 man. Före oss hade kommit bl.a. Torsten Lundell, som skulle sälja våra produkter, och Torbern Laurent, nu professor emeritus vid Tekniska Högskolan. Inte så långt därefter anställdes Arvid Westling, som sedermera blev chef för T och nu är VD för Sieverts Kabelverk, och Ragnar Stålemark, efterträdare till Westling som T-chef. Knut Styrén, som efterträdde Stålemark som chef för T, kom några år efter starten. I dagens LME och på T är dessutom många andra från dessa tider ännu verksamma. Några namn på T och TV må nämnas: Sven Andersson, Tord Bohlin, Bengt Carleson, Tord Ehrner, Winston Foucard, Åke Johansson, Folke Jonson, Erik Kindblom, Gunnar Lindell, Orvar Norberg, Vilhelm Peterson, Harry Österberg.

Efter några år hade TT vuxit så pass, att vi ansågs vara tillräckligt stora för att införlivas som avdelning i LM Ericsson. Detta skedde år 1931, men vi bodde kvar på Radiobolaget till 1934, då avdelningen överflyttades till LME:s kontorslokaler på Tulegatan. Radiobolaget hade dock hand om tillverkning av våra konstruktioner under 15 år därefter.

Vår pionjärtid var utomordentligt spännande, med intensivt och fantastiskt roligt, ofta tämligen famlande arbete. Triumfer firades, när vi lyckades, besvikelserna svaldes ned vid misslyckanden.

Vi lärde oss räkna filter och kretsar, konstruerade spolar, kondensatorer och motstånd. Komponenterna byggdes ihop till apparater, förstärkare, filter, modulatorer, oscillatorer. Apparaterna sammanfördes till stativ för flerkanaliga bärfrekvenssystem, telegrafisystem, överdragsutrustningar och mycket annat. Pupinspoler och ledningstransformatorer utvecklades.

Televerket var en god kund, liksom nu, men mycket av vad vi gjorde exporterades. Till Mexico levererades trekanalutrustningar för luftledningar till ett jämförelsevis stort bärfrekvensnät, till Java telegrafisystem, till Indien telefoni- och telegrafiutrustningar. Härigenom fick flera av oss anställda tillfälle att göra resor till dessa då så avlägsna länder. Enda resmöjligheten var ju då båten med restid av ofta flera veckor.

Detta tidiga utvecklingskede har lagt grunden till T:s nuvarande verksamhet. Många av de idéer, som föddes under T:s första tid, har först nu kunnat förverkligas om ock kanske i andra former än vad man då tänkte sig. I jämförelse med nutidens förfinade och miniatyriserade utrustningar skulle våra gamla apparater ha tett sig klumpiga och museala. De fyllde dock den tidens krav liksom våra nuvarande system möter dagens långt strängare fordringar.

Vi hade roligt i vårt arbete och roligt tillsammans på fritiden under dessa år. Jag tror att mycket av det kamratskap och den sammanhållning, som vi på TT hade då, har gått i arv till vår T-division av idag.

